

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna/Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 V 013578 19 V

Novi Travnik, 20.05.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, sudac Davor Kelava, u izvanparničnom postupku predlagatelja Voestalpine Steel & Service GmbH, Voestapline Strasse 3, Linz, Austrija, kojeg zastupa Feđa Bičakčić, odvjetnik iz S... i protivnika predlagatelja „Limprodukt“ d.o.o. K..., Troska b.b., kojeg zastupa punomoćnik Denis Alić, odvjetnik iz S..., radi priznanja strane sudske odluke, temeljem odredbe članka 101. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima¹, nakon ročišta održanog dana 29.04.2021. godine, donio je dana 20.05.2021. godine sljedeće:

RJEŠENJE

Priznaje se pravni učinak i utvrđuje ovršnost u Bosni i Hercegovini presude zbog propuštanja dostavljanja odgovora na tužbu, Okružni sud Linz broj 2 Cg 96/15p, koja je pravomoćna od dana 13.03.2017. godine, kojom je tuženik Limprodukt d.o.o K... dužan da tužitelju/podnosiocu zahtjeva platiti iznos od EUR 413.657,98 sa kamatom od 9,2% preko odgovarajuće osnovne kamatne stope i to na iznos:

EUR 11.646,72 od 20.05.2014. godine
EUR 6.728,40 od 30.05.2014. godine
EUR 8.083,20 od 06.06.2014. godine
EUR 3.230,70 od 06.06.2014. godine
EUR 883,60 od 16.09.2014. godine
EUR 8.549,80 od 22.09.2014. godine
EUR 6.927,80 od 22.09.2014. godine
EUR 5.212,80 od 25.09.2014. godine
EUR 741,20 od 25.09.2014. godine
EUR 3.166,80 od 29.09.2014. godine
EUR 9.508,20 od 29.09.2014. godine
EUR 2.987,97 od 29.09.2014. godine
EUR 11.717,30 od 07.10.2014. godine
EUR 4.118,00 od 07.10.2014. godine
EUR 12.542,40 od 10.10.2014. godine
EUR 3.886,00 od 10.10.2014. godine
EUR 5.672,40 od 14.10.2014. godine
EUR 9.603,74 od 14.10.2014. godine
EUR 4.060,25 od 17.10.2014. godine
EUR 3.543,80 od 17.10.2014. godine
EUR 6.927,80 od 17.10.2014. godine
EUR 5.198,40 od 22.10.2014. godine

¹ Službeni list SFRJ, broj 43/82 i 72/82

EUR 3.030,20 od 22.10.2014. godine
EUR 7.195,80 od 22.10.2014. godine
EUR 15.943,50 od 29.10.2014. godine
EUR 4.245,02 od 03.11.2014. godine
EUR 11.326,89 od 03.11.2014. godine
EUR 4.686,40 od 06.11.2014. godine
EUR 3.128,30 od 06.11.2014. godine
EUR 6.820,60 od 06.11.2014. godine
EUR 10.922,15 od 18.11.2014. godine
EUR 3.804,80 od 18.11.2014. godine
EUR 5.602,80 od 25.11.2014. godine
EUR 3.782,30 od 25.11.2014. godine
EUR 4.180,64 od 25.11.2014. godine
EUR 12.519,88 od 03.12.2014. godine
EUR 1.640,58 od 03.12.2014. godine
EUR 7.493,60 od 05.12.2014. godine
EUR 7.408,80 od 05.12.2014. godine
EUR 5.911,20 od 09.12.2014. godine
EUR 8.903,40 od 09.12.2014. godine
EUR 17.323,20 od 15.12.2014. godine
EUR 7.303,00 od 17.12.2014. godine
EUR 4.523,50 od 18.12.2014. godine
EUR 1.566,00 od 18.12.2014. godine
EUR 9.424,80 od 18.12.2014. godine
EUR 5.292,00 od 24.12.2014. godine
EUR 3.253,65 od 24.12.2014. godine
EUR 7.256,10 od 24.12.2014. godine
EUR 2.027,40 od 29.12.2014. godine
EUR 9.914,40 od 29.12.2014. godine
EUR 3.320,60 od 29.12.2014. godine
EUR 14.126,40 od 23.01.2015. godine
EUR 2.668,00 od 23.01.2015. godine
EUR 7.920,00 od 12.02.2015. godine
EUR 15.678,95 od 26.02.2015. godine
EUR 49.930,60 od 01.10.2015. godine,

kao i platiti troškove postupka zastupniku tužitelja u visini od EUR 11.656,18, sve u protuvrijednosti u konvertibilnim markama prema srednjem tečaju Narodne banke Bosne i Hercegovine važećem na dan donošenja ovog rješenja.

Obvezuje se protivnik predlagatelja da predlagatelju naknadi troškove postupka priznanja strane sudske odluke u iznosu od 10.808,00 KM u roku od 15 dana od dana donošenja rješenja, pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

Predlagatelj je dana 27.12.2019. godine putem punomoćnika ovom sudu podnio prijedlog radi priznanja strane sudske odluke - presude zbog propuštanja dostavljanja odgovora na tužbu

Okružnog suda Linz broj 2 Cg 96/15p, koja je pravomoćna od dana 13.03.2017. godine, kojom se nalaže isplata duga.

Protivniku predlagatelja, sukladno članku 5. Zakona o parničnom postupku Federacije², prijedlog je dostavljen na adresu sjedišta dana 09.01.2020. godine uz primjerak strane sudske odluke u originali i prijevodu, koji je dana 29.01.2020. godine ovom sudu dostavio izjašnjenje na prijedlog za priznanje strane sudske odluke. U izjašnjenju navodi kako presuda ne sadrži obrazloženje provedenog postupka iz kojeg se može zaključiti na koji način je tuženom dostavljena tužba na odgovor i kojim putem, da li je takvo dostavljanje izvršeno u skladu sa procesnim odredbama i bilateralnim ugovorom između Austrije i BiH o međusobnoj pravnoj suradnji. Zakonski zastupnik tuženika nije osobno zaprimio tužbu niti mu je dostavljena putem Ministarstva pravde BiH, na koji način mu nije bilo omogućeno sudjelovanje u tom parničnom postupku, čime su povrijeđena njegova procesna prava. Pored toga, stava je kako ne postoji isključiva nadležnost suda u Austriji u ovoj pravnoj stvari, niti se može primijeniti austrijsko materijalno pravo, zbog čega predlaže da se zahtjev odbije kao neutemeljen.

Nakon zaprimanja odgovora na prijedlog ovaj sud je zakazao i proveo ročište za dan 18.06.2020. godine.

Na tom ročištu predlagatelja je izjavio da ostaje pri zahtjevu za priznanje odluke Okružnog suda u Linzu broj 2 Cg 96/15p i izveo je dokaze na kojima zasniva svoj zahtjev, dok je protivnik predlagatelja istakao ranije prigovore, navodeći da nema ugovorene nadležnosti suda u Austriji. Predložio je da sud na ove okolnosti pošalje upit Okružnom sudu u Linzu.

Nakon završetka ročišta, postupajući po zahtjevu protivnika predlagatelja, ovaj sud je poslao dopis Okružnom sudu u Linzu u kojemu je zatražio informacije na kojem jeziku je sačinjena tužba koja je dostavljena tuženiku, na koji način je izvršeno dostavljanje tužbe tuženiku, da li su postupku primjena pravila austrijskog ili bosanskohercegovačkog parničnog postupka, na čemu je zasnovana nadležnost suda u Republici Austriji i da li je u odluci primijenjeno pravo Europske unije i Republike Austrije ili Bosne i Hercegovine.

Po primitku odgovora Okružnog suda u Linzu (30.12.2020. godine) za dan 29.04.2021. godine zakazano je ročište pred ovim sudom. Predlagatelj je na ovom ročištu naveo kako ostaje u svemu kod prijedloga, jer je stava da je protivniku bilo omogućeno sudjelovanje u postupku i da nema nepravilnosti na koje se on poziva, dok protivnik predlagatelja nije pristupio, nego se pismenim podneskom očitovao na način da u cijelosti ostaje pri ranije izrečenim prigovorima. Stava je da je postupak pred sudom u Austriji proveden nezakonito, protivno odredbama međunarodnog prava, jer nema dokaza o postojanju potpisanog ugovora o poslovnoj suradnji ili ugovora o prodaji između stranaka, pa samim time nije postojala ugovorena nadležnost suda u Republici Austriji. Nije bilo uvjeta za primjenu austrijskog prava, jer je sud u Republici Austriji zanemario da je ta država i BiH potpisnice Konvencije o međunarodnoj prodaji robe iz 1980. godine, a kako je mjesto plaćanja BiH, u ovoj pravnoj stvari postoji mjesna nadležnost suda u BiH, kao i primjena našeg materijalnog prava. Kako je tužba protivnika predlagatelja kao tuženiku dostavljena na njemačkom jeziku, niti je zakonski zastupnik osobno primio tu tužbu, mišljenja je da nisu ispunjenje pretpostavke za priznanje odluke suda u Austriji, pa predlaže da se takav zahtjev odbije.

² Službene novine Federacije BiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

Nakon što su pred sudom izvedeni dokazi čitanjem tužbe i presude Okružnog suda u Linzu broj 2 Cg 96/15p, e-mail Okružnog suda u Linzu od 16.06.2020. godine sa dostavnicom od 26.08.2016. godine, te podnesak Okružnog suda Linzu od 31.12.2020. godine, ovaj sud je ispitao prijedlog za priznanje strane sudske odluke i donio je odluku kao u izreci iz slijedećih razloga:

Da bi strana sudska odluka mogla biti priznata ne smije biti ostvarena niti jedna negativna pretpostavka (smetnja) za priznanje strane sudske odluke, na koju sud pazi po službenoj dužnosti. Slijedom toga, predmetni postupak priznavanja strane sudske odluke nema za cilj ponovno utvrđivanje činjenica u ovoj pravnoj stvari, već ispitivanje jesu li ispunjeni uvjeti za priznanje već postojeće strane odluke, koji su propisani Zakonom o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima, pa je ovaj sud osporavanja i ostale navode protivnika predlagatelja cijenio samo u odnosu na eventualno postojanje zapreka za priznanje odluke u smislu odredbi tog zakona.

Negativne pretpostavke za priznanje strane sudske odluke regulirane su odredbama članka 88. do 91. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima, Ovaj zakon primjenjuje se temeljem Uredbe sa zakonskom snagom o priznavanju i primjeni saveznih zakona koji se u BiH primjenjuju kao republički propisi³ i njime su propisani uvjeti pod kojima nadležni sud u Federaciji BiH neće odobriti priznanje strane sudske odluke. Odredbom članka 88. Zakona o rješavanju sukoba Zakona s propisima drugih zemalja u određenim odnosima je propisano da će sud Bosne i Hercegovine odbiti priznanje strane sudske odluke ako povodom prigovora osobe protiv koje je ta odluka donesena utvrdi da ta osoba nije mogla sudjelovati u postupku zbog nepravilnosti postupka, člankom 89. istog zakona da se strana odluka neće priznati ako u odnosnoj pravnoj stvari postoji isključiva nadležnost suda ili drugog organa u Bosni i Hercegovini, člankom 90. kako se strana presuda neće priznati ako postoji pravomoćna odluka suda u Bosni i Hercegovini, te ukoliko je u suprotnosti sa Ustavom BiH (članak 91. Zakona).

Protivnik predlagatelja tijekom postupka ističe prigovor kako nije mogao sudjelovati u postupku zbog nepravilnosti koja se ogleda u tome da nema dokaza kako mu je tužba dostavljena na njegovo sjedište zakonskom zastupniku, niti je bila prevedena na jedan od službenih jezika i pisama u BiH koji su propisani člankom 6. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Odredbom članka 106. u svezi sa člankom 118. Zakona o parničnom postupku Republike Austrije⁴ određeno je da kada dostavu treba obaviti osobama ili ustanovama u inozemstvu, dostava će se obaviti diplomatskim putem, ako u međunarodnom ugovoru ili u ovom zakonu nije što drugo određeno.

Dakle, nesporno je da kada dostavu treba obaviti osobama u inozemstvu, valja je obaviti diplomatskim putem, ako međunarodnim ugovorom ili zakonom nije drugačije propisano. Dostava predstavlja zakonom uređen postupak koji radi predaje pismena određenom adresatu

³ Službene novine Republike BiH, broj 2/92

⁴ RGBI, broj 113/1895, datum zakona: 1. kolovoza 1895, posljednja promjena: Savezni glasnik I br. 109/2018

preduzima sud, kako bi se taj adresat upoznao sa njegovim sadržajem. O urednoj dostavi zavisi mogućnost raspravljanja pred sudom.

Izvedenim dokazima, a naročito činjenicama iz podneska Okružnog suda u Linzu od 31.12.2020. godine, te uvidom u presliku/kopiju dostavnice o uručanju tužbe protivniku predlagatelja, ovaj sud je utvrdio kako je tužba protivniku predlagatelja (u parničnom postupku tuženiku) dostavljena diplomatskim putem, preko Saveznog ministarstva pravde Republike Austrije, kao i da dostavnica o njezinom uručanju sadrži datum uručenja i službeni otisak/pečat protivnika predlagatelja. Temeljem ovih utvrđenja sud je stajališta kako nisu utemeljeni prigovori protivnika predlagatelja da njegov zakonski zastupnik nije osobno zaprimio tužbu, niti mu je dostavljena putem Ministarstva pravde BiH.

Tužba jeste dostavljena protivniku predlagatelja na njemačkom jeziku, ali je predlagatelj pravna osoba čije je sjedište u Austriji, sa njemačkim kao službenim jezikom, pa je tužbu nadležnom sudu u Republici Austriji mogao podnijeti samo na tome jeziku. Budući da je iz tužbe i presude čije se priznanje traži razvidno kako su predlagatelj i protivnik bili u poslovnom odnosu, iako nema dokaza o postojanju potpisanog ugovora, između njih je zaključen usmeni ugovor o prodaji. Kako protivnik predlagatelja kao tuženik, iako je uredno zaprimio tužbu, prema Okružnom sudu u Linzu nije reagirao na način da je zbog nepoznavanja jezika ili nerazumljivosti tražio njezin prijevod, niti je po primitku presude predlagao povrat u prijašnje stanje, izjavio žalbu ili podnosio izvanredne pravne lijekove, očito je bio upoznat na njemu razumljiv način sa činjeničnim navodima tužbe, odnosno njezinim sadržajem i materijalnim dokazima dostavljenim uz tužbu. Sukladno navedenome, protivniku predlagatelja je bilo omogućeno sudjelovanje u postupku, ali je on po primitku tužbe, propuštanjem postupanja na naprijed opisani način, sebi uskratio pravo na dostavljanje podneska na jednom od službenih jezika i pisama u BiH, za što se teret odgovornosti u ovom postupku ne može prebaciti na predlagatelja ili sud Republike Austrije koji je odlučivao u parničnom postupku, temeljeći svoju nadležnost primjenom članka 87. i 88. pravne norme Republike Austrije koja se odnosi na mjestu nadležnost za potraživanja robe od poduzetnika i nadležnost po mjestu ovrhe, zbog čega ovaj sud je stajališta da nije došlo do povrede odredbe članka 88. stav 1. i 2. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima. S obzirom da tužitelj ima registriranu djelatnost na području Republike Austrije, time postoji i nadležnost suda u Republici Austriji i uvjet za primjenu austrijskog, a ne bosanskohercegovačkog materijalnog prava, bez obzira što su Republika Austrija i BiH potpisnice Konvencije o međunarodnoj prodaji robe iz 1980. godine, a kako je utemeljenost tužbenog zahtjeva proizlazila iz činjenica navedenih u tužbi i dostavljenim dokazima, postupak prije njezinog donošenja i presuda čije se priznanje traži nije nezakonita.

Nesporna je i činjenica da se u presudi čije se priznanje traži ne radi o vrsti spora ili predmeta koji bi bili u isključivoj nadležnosti suda u BiH, da ne postoji pravomoćna odluka suda u Bosni i Hercegovini u istoj pravnoj stvari ili da je ova presuda u suprotnosti sa Ustavom BiH.

Navedena odluka je postala pravomoćna 13.03.2017. godine, pa je ovaj sud temeljem naprijed citiranih odredaba Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja u određenim odnosima i primjenom članka 28. stavak 3. točka e. Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine⁵, odlučio kao u izreci.

⁵ Službene novine Federacije BiH, broj 38/05, 22/06 i 63/10

Ovaj sud nalazi osnovanim zahtjev za naknadu troškova izvanparničnog postupka koji se sastoje od troškova sastava prijedloga za priznanje strane sudske odluke u iznosu od 960,00 KM, pristup na ročište održano dana 18.06.2020. godine u iznosu od 960,00 KM i nastavak održan 29.04.2021. godine u iznosu od 480,00 KM, sve uvećano za iznos PDV-a od 408,00 KM i uplaćene takse za prijedlog od 8.000,00 KM što ukupno iznosi 10.808,00 KM. Ovo stoga jer se prijedlog odnosi na priznanje strane sudske odluke u kojoj je protivnik obavezan na plaćanje duga u iznosu od 413.657,98 €, koja presuda je postala pravomoćna i ovršna, a protivnik predlagatelja nije tijekom postupka pružio dokaz da je ispunio obvezu po pravomoćnoj presudi, što upućuje na zaključak da je dao povod za pokretanje i vođenje postupka priznanja ove odluke i izazvao njegove troškove u dosuđenom iznosu, pa mu sud u skladu sa odredbom članka 2. Zakona o izvanparničnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine⁶, u svezi sa člankom 396. Zakona o parničnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine dosuđuje navedeni iznos, imajući u vidu kako je člankom 31. stavak 5. Zakona o odvjetništvu Federacije Bosne i Hercegovine⁷, između ostalog, propisano da nagrada odvjetnicima za pružanje pravne pomoći stranci na sudu u parničnom i izvanparničnom postupku ne može prelaziti jednomjesečni prosječni osobni dohodak u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Sudac

Davor Kelava

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu F BiH, putem ovog suda u roku od 15 dana od dana prijema rješenja. Žalba se podnosi u 3 /tri/ primjerka.

⁶ Službene novine Federacije BiH, broj 2/98 39/04,73/05

⁷ Službene novine Federacije BiH, broj 40/02, 18/05